

האולפנא לגרפיקה שימושית

מיסודה של

החללה הפוליטכנית

גפתחים הקורסים הבאים:

אומני

גרפיקה שימושית

מחזור ב'

של קורס הערב התלת-שנתי

רישום-ציור

קורס ערב חד-שנתי

כתב אמנותי

קורס ערב חד-שנתי

פרטים והרשמה:

האולפנא לגרפיקה שימושית תל-אביב, רחוב המסגר 62, בכל יום מ-8 בבוקר עד 7 בערב טלפון 36487

התחלת הלימודים

בראשית ינואר 1964

בשיחופה ובפיקוחה של אגודת הגרפיקאים

ד. א. רובין Ps.D., Ms.D.
ביאוקוסמטיקאי
מומחה לבעיות שיער ולבעיות קוסמטיות
תל-אביב, רח' פינסקר 2

בית הספר לטכנאות

מיסודה של

החללה הפוליטכנית

החלה ההרשמה

למחזור ד' של לימודי יום

ולמחזור ג' של לימודי ערב

המוקדים להכשרתם של

טכנאים בכירים

בענפים

מתכת, ייצור ומכונות

לתפקידים של

תיכנון וגיהול

התחלת הלימודים - ינואר 1964

פרטים והרשמה:

בית הספר לטכנאות

תל-אביב, רחוב המסגר 62,

בכל יום מ-8 בבוקר עד 7 בערב

טלפון 36487

תמונתו של יוסף אשכנזי: הפר כים תל-אביב

במאריינבאד, שנערכה לקוראי העולם הזה, כמיכצע נסיוני מיוחד. בניתים אולי שאלת את עצמך: האם זה עזר?

לפני ההצגה, ניבאו הפסימיסטים כי ה-סרט יורד מן המסך תוך יומיים, וכי יתחוללו באולם תקריות נועמות. אנשי מקצוע נתנו לסרט שלושה-ארבע ימים, בפני חסרי-ההבנה. האופטימיים ביותר קיוו ל-הקרנה של שבוע שלם, אך נתקלו בגלי הצחקוק של הספקנים.

כל זה השתנה בעקבות ההצגה לקוראי העולם הזה, שוחריו הסרט הטוב. בתזוהם מן ההצגה סיפרו הקוראים על חויתם ל-ידידיהם, ואילו הגושפנקה שנתן העולם הזה לסרט זה שיכנעה רבים אחרים.

עתה מוקרן הסרט בשבועו השני. האולם מלא למעלה מן הממוצע. שוב הוכח כי יצירת-פאר חלוצית זוכה לקהל הראוי לה, אם אך נעשה נסיון רציני ובלתי-שיגרתית לגלות את מהר-תו לשוחריו של סרט הטוב. אני שמח כי יכולנו להרום את תרומתנו לכך.

אלע כפ

לנו את הסרט הבלתי-מפותח. הוא פותח במעבדה שלנו, ומייד הוכנסו שינויים ב-תוכנית הגליון, כדי לפנות מקום ליצירה זו.

עוד לפני שהספיק אשכנזי להגיע למע-רכת, צילצל אצלנו הטלפון. אחד מקוראינו הנאמנים הודיע לנו על תעלולי הפר. כתב שנמצא אותה שעה במערכת נטל את מצ-למתו, דהר למקום. הוא הספיק לצלם את הוצאתו של הפר המת מן היים. התצלום השלישי בסידרה שפורסמה היתה שלו.

אותה שעה כיסתה כתבת של העולם הזה את לחייתו של בעל הפר, שמואל לחובין המנוח, במרחק כמה עשרות מטרים ממס-לול ריצתה של החיה. היא שמעה את ה-באלאדה של הפר הבורח כעבור חצי שעה, מיהרה להודיע על כך למערכת - ותמחה לשמוע כי כאן כבר מונחים שני סרטים מפותחים של המאורע.

פרי כל המאמצים האלה ביחד היה ה-סיפור: "ידע שור קונהו" (העולם הזה 1363).

★ ★ ★

בשבוע שעבר סיפרתי לך, במדור זה, על ההצגה המיוחדת של הסרט אשתך

זכינו לפרסמה לפני שבועיים, שהראתה את הפר הטובע בים. אולי שאלת את עצמך: איך הספקנו ל-הגיע למקום? ואיך הגענו לשם לברנו?

התמונה הנוגעת-ללב לא צולמה על-ידי צלם המערכת, היא צולמה בידי צלם חובב, יוסף אשכנזי, 25,

צעיר הנוהג לקחת עמו את מצלמתו כי כל אשר ילך. אש-כנזי, צבר נשוי ואב לילדה, החל בצילום רק לפני כשנה, מ-שחזר מטיוול באר-רופה. במקצועו הוא רצף פלאסטי, אולם הוא עובד במסעדה של הוריו, ברחוב בן-יהודה בתל-אביב. שם ראה את השור הוהר ברחובות, הצ-טרף לרודפים, הנציח את המיקרה.

אשכנזי, קורא ותיק של העולם הזה, ידע מה לעשות ביצירתו. אך גמר לצלם את התמונה האחרונה, ומבלי לאבד זמן בפיתוח הסרט, מיהר למערכת העולם הזה. הגיש

אשכנזי

מכתבים

המדים שלבשה, וגרמה אך ורק לעלבונות בהתנהגותה.
ד"ר א. ישראלי, תל-אביב
זה מזרז - לאור העובדה שהעולם הזה לא גילה את זהותה.

אין פסור

בכתבה, דם ויסקי ונשים" (העולם הזה 1363), הופיעה התמונה של רחל דינאי, כשהיא רוקדת עם נכר צרפתי. פרסום התמונה של הנכרת דינאי, יחד עם יתר הבחורות ו-הפרטים שנכתבו כי מאמר, פגעו בה מאד. בכל מקום ש-היא מסתובבת ב-באר-שבע, מצביעים עליה ואומרים, "נועל נפש".

דינאי

הנכרת דינאי הי-תה מסומם כפקרה, עם החבר שלה.

שאלו עמית, עורך-דין, באר-שבע
אין בכתבה שום כוונה לפגוע בשמה הטוב של הנב' דינאי, שרקדה בתמונה עם ידידה הצרפתי, ואנו מצטערים אם נפגענו. לדעת העולם הזה וקוראיו, אין כל פגם בידיות בין צעירות ישראליות לבין אורחים זרים המזדמנים לארץ.

אני ממש מאוכזב על שתמיד אתם מוצ-אים בעירנו דברים רעים, ואף פעם לא כותבים על הרמויות החיוביות שבבאר-שבע (העולם הזה 1363). למה, למשל, אתם לא כותבים על ריימונד סלקר, בעל המכון לחקר האדם, שנותן תעודות או-החיבור לכל מי ש-עושה לו טובה?

אבוטבור

הכל מצאו עניין לעסק בו כל מדורי האמנות בעיתוניים - היצעה חדשה ב-פיהם. ועדת שמפיק על משלוח האמנים הישראלים לחו"ל. העיון לכשעצמו הוא טוב מאד, אך הוא נולד לא מן הנקודה הנכונה.

איפה הגולים?

כבורני שהשפתכם, בקשר לכוח ההרתעה החילונית נגד הרת, היא מופעית. פתרון יציב להפרות חוק והתפרעויות אינו יכול לבוא בדרך של פעולה פרטיזנית, אלא בדרך הפעלת החוק נגד מפיריו.

אולם התפרעויות הרתיים אינו אלא שלב חרש בכפיהם הרתית, המשתלפת על הציבור החילוני - והשלטון אינו עושה כלום כדי לבלום אותה. מחלל זה מקורו בעובדה שמפלגות דתיות נתנו תמיד את ידן לחוגי בוגדניות במפא"י בעצדיהם האנטי-דמו-קרטיים - כגון המישל הצבאי, חוקתי היסוד וכו'. סיוע זה הוא איננו, כמובן, חד צדדי, והוא נעשה בצורה של ידרוהצת יד.

לכן צריך חודו של המאבק נגד הכפיה-הדתית להיות מופנה נגד השלטון, במטרה לאצף אותו להפעיל את החוק נגד המת-פרעים.

אליהו קומאי, תל-אביב

אני זוכר כי בילדותי גרתי ליד מגרש כדורגל בירושלים, ובכל שבת, כשהתקיים מישחק כדורגל, באו נטוריקרתא ממאה שערים והתחילו לצעוק, "שאבסו שאבסו"

אני הווי שוטרים כריטיים עם סוסים ומקלות, ורק היו הקנאים רואים אותם - היו נעלמים מיד כמו עכברים בחצרות.

לדעתי אשמה משטר-ישראל. אילו היתה נוקטת ביד ברזל, ובכל שבת, כמה עשרות קנאים על הכביש היה נפסק המישחק הזה, שהם כה אוהבים אותו.

אילו הם היו עובדים עבודה פיזית, ועייפים מעמל של ששה ימים בשבוע - לא היה להם מרץ לעשות דברים כאלה. ושוב אני מאשם את שר-המשטרה, שאינו נוקט בידברזל כדי לשבור את הבריונים האלה.

אברהם גורגי, תל-אביב

כדבר אשה אל שוטרת

כנוהנת, לא פעם נתקלתי בשוטרות, אם כהכוננת תנועה או אפילו בהנשג רוח, ובהערכה צייתני באוני מכרי שהן פונות לציבור הנהנים, ובכלל לאורחים, באירובות ובנימוס ההולמים נערה צעירה.

התפלאתי לקרא במאמר על נישתו ה-אכזרית-כביכול של שוטרות צעירות אלה (העולם הזה 1365). אין זה הולם את ה-מציאות הקיימת. מי כמונו, האוחזים בהנה-מנינים את בעיית עבירות-התנועה של נה-נים בלתי-יוריים ובלתי-אחראיים, המסכס-את עצמם ואת הוולתו!

המאמר כאב לי כאשה וכאורחית וחקרתי בדבר אישית. נודע לי ששוטרת X פוטרה משרותה במשטרה כי לא ידעה לייצג את